

רב-טוראי צבי איזנגרט

27 אוקטובר 1948 - 19 באוקטובר 1973

צביקה נולד בחיפה, להוריו חוה ויעקב איזנגרט. בשנים 1954-1962 למד בבית הספר העממי על שם ליאו בק, והמשיך ללמוד בבית הספר המקצועי התלת-שנתי על שם שפרינצק, במגמה המיכנית. בשנים אלה היה חבר ב"מחנות העולים", בגרעין שרצה להצטרף לקיבוץ אילות. ב-1965, כשסיים את לימודיו בבית-הספר המקצועי, יצא עם הגרעין להכשרה, תחילה במעגן מיכאל, אחר כך בכפר חיים. בספטמבר 1966 התגייס לנח"ל יחד עם שאר חבריו לגרעין, השתתף במלחמת ששת הימים ובמלחמת ההתשה, והתנדב, עם עוד ארבעה-עשר מחבריו, לייסד את נח"ל-ים, ההיאחזות בחוף סיני.

הוא השתחרר בספטמבר 1969 ונסע אחר כך לארצות הברית, שם נמצאה אחותו. הוא נשאר בארה"ב כשנה, כשהוא עובד, מבלה, ולומד אנגלית: "אני מתקדם פנטסטי, והשפה ממש זורמת בפי", הוא מודיע בגאווה באחד המכתבים להוריו. כשנת 1971 חזר ארצה, התיישב על בחינות הבגרות ועמד בהם בהצלחה מקץ ארבעה חודשים. אחר כך התחיל לעבוד באחד הסניפים של בנק לאומי בחיפה, ותוך כך למד שנה אחת מתימטיקה באוניברסיטה המקומית. הוא התכוון לעבור לדירה משל עצמו, להציג בפני הוריו את חברתו, וללמוד בנקאות על חשבון הבנק.

צביקה אהב לעשות טובות, וחבריו החזירו לו חיבה: "צינגי היקר", "צינגי החמוד", כך פונים אליו חבריו לגרעין במכתביהם. הוא אהב את החיים: "אמא", הוא כותב מניו יורק באפריל 1971, "כעוד שבוע יום הולדת, אז באמת ככל המרץ, כי החיים נפלאים". וכותבת עליו רחל אחותו: "צביקה מצא גם בדברים הפשוטים את היופי ואת השמחה. את תוכניותיו לעתיד רקם באיטיות, כי ראה לפניו את החיים הארוכים ורצה ליהנות מכל יום ומכל תקופה".

הוא אהב מוזיקת פופ, והירבה לקרוא. כשהתגייס ביום הכיפורים, לקח עמו ספר רך-כריכה, "הבדיחה" למילן קונדרה.